

[Rager.]

ikke gøre noget ved, men det kan i forvejen lægges sådan tilrette, at man søger at finde de områder, hvor den slags uregelmæssigheder i fremmøde på arbejdspladsen bedst kan tolereres. Hvis man skal tage dette spørgsmål op, ville det måske i det hele taget være rigtigt at overveje, om man ikke i det udvalg, som ministeren skal nedsætte, mellem alle de andre, der bliver repræsenteret, også skulle have repræsenteret kvindorganisationerne. Hvilke, det må ministeren selv finde ud af; jeg skal ikke agere pegepind.

Af de udtalelser, jeg har fremsat, vil man forstå — udover min misfornøjelse med, at lovforslaget er kommet for sent, og den håber jeg at have givet nogenlunde tydeligt udtryk for —, at jeg siger som så ofte: bedre sent end aldrig. Vi er velvilligt indstillede, og hvis vi skulle være så heldige for en gangs skyld at få en formand for udvalget fra konservativ side — det skal jo være en konservativ —, der virkelig med energi vil tage fat på udvalgsarbejdet, tror jeg også, det skal lykkes at få et resultat, og jeg henstiller til den højtærede minister — jeg ved ikke, hvor megen indflydelse, han har på det — at sørge for at skaffe os en af de mere aktive formænd.

Kjeldgaard Iversen: Det foreliggende lovforslag er endnu et udtryk for velfærdstanken, dette, at man tror, at staten kan og bør ordne det hele for den enkelte borger. Det, det drejer sig om, er vist tydeligst udtrykt i ungdomskommissionens betænkning, som tildels danner grundlag for dette lovforslag, og jeg beder den højtærede formand om tilladelse til et citat deraf:

„Erhvervsvejledningen har ikke alene til opgave at fremskaffe en passende plads til den unge; den må ligeledes være den unge behjælpelig med opnåelse af stipendier til uddannelsen, hjælpe ham eller hende med udfærdigelse af ansøgninger af enhver art, herunder om fripladser på lærlingehjem m. v., eller være den unge behjælpelig med problemer, der måtte opstå i forbindelse med fremskaffelse af bolig. Kommer erhvervsvejlederen f. eks. i forbindelse med unge, der uden ordentlig forberedelse har forsøgt sig i et eller andet erhverv og nu ikke kan klare arbejdet, må han søge de foranstaltninger gennemført, der kan hjælpe den unge gennem vanskelighederne

f. eks. søge tilrettelagt en omskoling eller en afpasset uddannelse eller lignende. Erhvervsvejlederen må endvidere, således som også foreslået af embedsmandsudvalget, følge den unge i de anviste pladser, i det hele taget være til hjælp for den unge i så at sige alle problemer, der opstår i forbindelse med den unges forhold til arbejdsmarkedet.“

Og siden hedder det i ungdomskommissionens betænkning:

„Kommissionen finder iøvrigt anledning til at pege på, at for at erhvervsvejledningen kan blive tilstrækkelig effektiv, må der træffes foranstaltninger til, at normalt udrustede mennesker kan få fornøden økonomisk støtte til uddannelse til de erhverv, som deres evner og medfødte udrustning gør dem kvalificerede til.“

Det er store opgaver, denne erhvervsvejleder kan komme til at påtage sig. Vi er fra retsforbundets side betænkelige, for selvom lovforslaget ser ret uskyldigt ud, så åbnes der unægtelig vide perspektiver, og jeg er bange for, at det vil vise sig, at giver man først staten en rådgivende virksomhed som denne, vil den være tilbøjelig til at udvikle sig til en dirigerende virksomhed.

Lovforslaget omfatter oplysning om erhvervsforhold og erhvervsmuligheder, og såvidt jeg kan se, foreslår man, at erhvervsvejledere, i reglen lærere, skal være halvdagsbeskæftiget. Disse vejledere skal gennemgå et 8—14 dages kursus, hvorefter man åbenbart tror, at de kender alle erhvervsforhold og erhvervsmuligheder så godt, at de kan give objektive oplysninger af stor værdi. Er det nu ikke at overvurdere disse udmærkede læreres evner? Oplysningen må dog i vid udstrækning hvile på noget tillært eller være indhentet ved at slå op i dertil indrettede håndbøger. Oplysningerne fra en sådan erhvervsvejleder kan meget let blive subjektive, f. eks. påvirket af vedkommendes egen interesse for en faggruppe. Jeg skal ikke uden videre frakende selv en subjektiv oplysning værdi, men en sådan oplysning kan den unge få af sine forældre, af forældrenes bekendte eller fra sin egen bekendtskabskreds, så den kan skaffes uden erhvervsvejlederens indsats.

Foruden oplysninger skal man også give individuelle råd. Disse råd vil også let blive påvirket af et subjektivt skøn. Det kan vel